

dichtbij

MEDEWERKERSMAGAZINE

WIN!

10 vouchers
van Decathlon
t.w.v. 25 euro!

Ook

Op tournee
met Mathias Vergels
& Manu Huylebroeck

Rainbow ambassador
Simon Baeckelmans

"In de ouderenzorg wordt
amper gepraat over seksuele
geaardheid"

Campus WOW!?

Kinderbegeleidster
Cynthia De Clercq:

**IK BEWONDER
HET PERSONEEL
IN DE KINDEROPVANG**

Dossier

1, 2, 3 FOTOMODEL!

Vier medewerkers voor de lens

VERSCHEIJNT 3 KEER PER JAAR
JAN - JUN - OKT
14de JAARGANG
OKTOBER 2023 #63

Broeders van Liefde
GEÏNSPIREERD VERBONDEN

beste medewerker

Het is uitzonderlijk dat we ons als bestuur tot jou richten in dit voorwoord. Maar een uitzonderlijke situatie doet ons dit nu toch doen. De vierdelige reportage 'Godvergeten', over het seksueel misbruik en het toedekken ervan door de katholieke kerk in Vlaanderen, ook bij de Broeders van Liefde, confronteert ons met feiten waar we ons enkel voor kunnen schamen en verontschuldigen. Dat de slachtoffers behoren tot de meest kwetsbare mensen in onze samenleving, mensen waar we vanuit onze missie net voor willen zorgen, maakt alles des te erger.

We kunnen ons voorstellen dat de getuigenissen en verhalen van de slachtoffers ook bij jou een diepe indruk hebben nagelaten. Dat je er moeite mee hebt dat de organisatie waarvoor je je dagelijks hard inzet, een betreuenswaardige rol kreeg in deze documentaire. Dat het met veel schroom is dat je dezer dagen vertelt aan mensen dat je zelf ook bij de Broeders van Liefde werkt. Dat je bepaalde mensen en voorzieningen misschien wel door een andere bril bent gaan zien. Dat je vertrouwen is aangetast. Dat je op dit alles misschien bent aangesproken door vrienden, familie, mensen in jouw omgeving ... en niet goed wist wat te zeggen.

De schade die berokkend werd, zowel bij de slachtoffers als hun naasten, zal nooit helemaal hersteld kunnen worden. Onze excuses, financiële compensaties en andere herstelmaatregelen zullen steeds tekortschieten. Toch willen we ons bij deze nogmaals oprecht en uitdrukkelijk verontschuldigen voor elke vorm van

“

Seksueel misbruik of welke vorm van grensoverschrijdend gedrag dan ook, heeft vandaag geen plaats in onze organisatie

////////////////////////////////////

seksueel misbruik in het verleden. En dat doen we niet om schoon schip te maken. Niet om het verleden af te sluiten en te vergeten. We doen dit omdat we ons aandeel in het verleden onder ogen willen zien. En omdat we, met het oog op de toekomst, willen voorkomen dat deze geschiedenis zich ooit herhaalt. Seksueel misbruik of welke vorm van grensoverschrijdend gedrag dan ook, heeft vandaag geen plaats in onze organisatie. We gebruiken reeds langer zeer strikte en duidelijke procedures hiervoor en zetten sterk in op preventie.

Dat je midden in deze moeilijke tijd elke dag zorgt, voor de klas staat, het beste van jezelf geeft voor jouw cliënten, bewoners, leerlingen ... daar zijn we je dankbaar voor. Elke dag gebeuren zoveel goede en betekenisvolle dingen in onze organisatie. De vele verhalen in dit magazine zijn daar opnieuw getuige van.

Namens het bestuursorgaan en de regionale raad,

Raf De Rycke (*voorzitter*),
Koen Oosterlinck (*dagelijks bestuurder*)
en br. Veron Raes (*regionale overste*)

Zit jij met vragen of bezorgdheden? Binnenkort zal er psychologische begeleiding worden voorzien voor de medewerkers die hier nood aan hebben, in samenwerking met Erik De Soir. Ook zal de werking van interne meldpunten en de procedure om grensoverschrijdend gedrag op het werk te melden extra worden toegelicht. Meer info over het bovenstaande en over verdere maatregelen en actiepunten volgt nog via jullie directie, de website van Broeders van Liefde en/of interne mailing.

**Elke medewerker heeft
recht op personeelsacties
en -kortingen!
Kijk snel op pg. 30
voor meer informatie!**

Dichtbij

is een uitgave van de groep Broeders van Liefde. De groep overkoepelt verschillende initiatieven zoals Menas, Fracarita Belgium en de organisatie Broeders van Liefde die de begeleiding en de verzorging opneemt voor kinderen, jongeren en volwassenen in de sectoren onderwijs, zorg (geestelijke gezondheidszorg en ouderenzorg), sociale economie, welzijn (orthopedagogische zorg en kinderdagverblijven) en buitengewoon onderwijs.

Redactieraad:

Jan Decoene, Mattias Devriendt, Filip Erkens,
Raf Missorten, Julie Goditiaboïs, Thijs Dely,
Koen Van Canegem en Nikkie Steyaert.

Hoofdredacteur:

Nikkie Steyaert

Verantwoordelijke uitgever:

Koen Oosterlinck, Stropstraat 119,
9000 Gent

Abonnement:

Dichtbij verschijnt 3 keer per jaar en is gratis voor alle medewerkers van de Broeders van Liefde. Wil je een abonnement? Neem dan contact op met het redactiesecretariaat.

Oplage:

13.500 ex.

Redactiesecretariaat:

Nikkie Steyaert, Stropstraat 119,
B-9000 Gent
T 09 221 45 45
nikkie.steyaert@broedersvanliefde.be

Vormgeving:

Filip Erkens

Druk:

Graphius

**Volg Broeders van Liefde
op social media!**

🏠 www.broedersvanliefde.be

📘 www.facebook.com/broedersvanliefde

📷 www.instagram.com/broeders_van_liefde

Content creators gezocht!

Maak jij graag video's? Ga jij nooit de deur uit zonder smartphone? Ben jij een geboren influencer? Voor onze sociale media zoeken we medewerkers van Broeders van Liefde die aan de hand van leuke video's een kijkje willen geven in hun werk en werkplek. Van ochtendroutines, teambuildings tot een dag uit het leven van een collega.

Heb je interesse om mee te werken?

Stuur een mailtje naar sander.buyck@broedersvanliefde.be

Drugstesten

Sinds kort is het psychiatrische ziekenhuis Asster een intensieve samenwerking aangegaan met het klinisch labo van het Sint-Trudo Ziekenhuis, dit om sneller en efficiënter onderzoek te kunnen doen op toxicologische stoffen.

Bert Plessers, algemeen directeur van Asster: "In Asster nemen we dagelijks een 20-tal urinestalen af bij patiënten om na te gaan of en welke toxicologische stoffen zij hebben genomen. Die informatie is erg belangrijk om de mensen die drugs gebruiken de beste hulp te kunnen bieden. Dankzij de samenwerking met Sint-Trudo zullen we voortaan al binnen 48 uur resultaten kennen of in urgente gevallen zelfs sneller. Dat is een grote meerwaarde voor het optimaliseren van het behandeltraject van de patiënten."

1.

Audio tip! // 'Studjo Seef' werkte samen met Marquee, het psychiatrisch centrum voor jongeren dat deel uitmaakt van het Multiversum in Mortsel, om een podcastaflevering te creëren over de werking van een psychiatrisch centrum. Studjo Seef kan je beluisteren op Spotify!

2.

Expo tip! // Naar aanleiding van dag van de geestelijke gezondheidszorg kan je van 8 oktober tot 3 december terecht in PC Sint-Amandus voor de gratis tentoonstelling 'FEAR', over de grenzen van de psychiatrie. De tentoonstelling is een samenwerking tussen PAK, platform voor actuele kunsten, en het Museum Dr. Guislain.

Ellen Vanzeir

📍 Inhoudelijk zorgcoördinator in OC Sint-Ferdinand (de Kamper)

Door Sara Meffert: “Ellen heeft haar eigen stijl met wat sarcastische humor – wat heel goed werkt binnen ons team – en durft ook toegeven als iets niet loopt zoals gepland of verwacht. Dankzij haar achtergrond als psychologe heeft ze vaak net iets meer inzicht of een andere kijk op de dingen, waardoor wij als team ook verder kunnen kijken en denken. Ze is sterk betrokken bij de werking en denkt/zoekt heel actief mee naar oplossingen en alternatieven. Ze staat open voor alle meningen, wordt enthousiast van kritische vragen en daagt ons uit om ‘out of the box’ te denken. Ook met persoonlijke issues kan je bij haar terecht, zonder dat ze oordeelt. Ellen geeft zich voor de volle 200% en doet nooit alsof ze het beter weet.”

“**Reactie:** “Toen ik Sara haar nominatie las dacht ik: ‘Wow, wat een eer!’ Maar aan de andere kant dacht ik ook meteen: er zijn nog zoveel anderen die hier een plaatsje verdienen. Maar ik ben natuurlijk super blij met de mooie woorden, zeker omdat ik nog maar anderhalf jaar aan de slag ben bij OC Sint-Ferdinand. Ik vind het heel fijn om te horen dat de zaken die ik effectief probeer uit te dragen – de zaken met humor benaderen, het stimuleren van zelfreflectie en het streven naar nabijheid en openheid – opgemerkt en geapprecieerd worden!”

Bart Hendrickx

📍 Verpleegkundige in Sint-Kamillus (afdeling VIA)

Door Saskia Van Oyen, Mario Vandewalle en Sarah Beynaerts: “Bart is onze ancien, heeft engelengeduld, kan dingen verkopen alsof ze voor hemzelf zouden zijn, zijn dansbenen staan nooit stil, maakt koffietjes bij de vleet voor andere collega’s. Daarnaast heeft hij de meest weelderige haardos van heel het domein én daarbuiten. Het is heel fijn om met hem samen te werken want hij staat er elke dag en biedt veiligheid aan patiënten én collega’s.”

“**Reactie:** “Ik ben erg ontroerd door de nominatie. Zelf vind ik collegialiteit énorm belangrijk, dus ik ben blij dat andere collega’s zo over mij denken. In GO (een gesloten afdeling) komen veel crisissituaties voor en moet je blindelings op elkaar kunnen vertrouwen om veilig en goed te kunnen werken. Ik moet wel toegeven: ik ben net veranderd van afdeling en werk nu op VIA (een therapeutische vervolgafdeling). Ik zal mijn collega’s voortaan dus helaas moeten missen. Maar ik ben zeer dankbaar voor de mooie jaren waarin we konden samenwerken!”

Werden ook genomineerd:

Sarah Fets door Ilka Delplanque, Sandy Guypen door Sylvia Myny, Flo Schotte door Sarah Van den Bergh, Athina Bisback, Lena Boons, Mathilde Geysen, Tim Grugeon, Heidi Medart, Kristien Rochette, Alexander Vanhoey en Nele Vanhoyland door Steven Degrauwe, team van Gauzz door Ellen Van Gastel, Serge Devroey door Anita Loosen, Simon Cuypers door Kevin Meesters, Linda Van Den Wyngaert door Nathalie Hermus, Heide Bartholomees door Sara De Vos, Leandra Chiulli door Sharon Gielissen, Ilse Michiels door Ellen Van de Vliet, Stijn Geysens, Thomas Verstraeten en Helena Weyns door Eddy Carrette, Hilde Meurer door Miet Cleemput, Gylain Mukewu door Gyke, Inge De Jaeger door Pascal Vandenbossche, Nancy Otte door Jean Michel Van Der Elst, Nathalie Van Loey door Katja Nekrasova, Sarah Vanderstraeten door Femke Bos, Jolien Willems en Tomas Vanderstraeten, team de luit door Sylvia Kerkhofs, Els Kips door Ingrid Steyaert, Paul De Crop door Katrien Welvaert, Chris Naveau door Stefanie Valentijn, Dirk Vielfont door Nico Claes, Nicole Van De velde, Ingrid Versijp, Rachida Hafid en Filiz Vardar door Tineke Merckx, Elke Vandemeulebroeke door Annelies Monteyne, Eveline Hoste door Kathleen Degryse, Charlotte Vanhouttegem door Lian Geuens, Seppe Nerinckx door Chiara Dua, Raemy Ameele door Kjell Debacker, Manon door Maria Degeest, Rozalien Lievens door Ann Valette, Sarah Candaele door Mieke Meel, Ellen Vanpoucke door de collega’s van het motorisch centrum van PC Sint-Amandus, Nico Claes door Dirk Vielfont, Petra Paulussen door Evelyn Steyfkens, Maaike Brems door Els Lijnen, Carmen Van Der Rakt door team Violet, Felicite door Nancy Van Hauwermeiren, Mariam Vandecasteele en Steffie Crombez door Séverine De Clerck. **Het vervolg van de nominaties lees je in de volgende editie van Dichtbij!**

“MULTIVERSUM CAMPUS ALEXIANEN, MET LEEN. GOEIEMIDDAG!”

Leen Boeve is al 35 jaar onthaalmedewerkster in Multiversum, campus Alexianen in Boechout. Ze maakte de fusie mee tussen het PC Broeders Alexianen in Boechout en het PC Sint-Amedeus in Mortsel, net als de verhuis naar het compleet gerenoveerde administratieve hoofdgebouw. In een ver verleden combineerde ze nog het onthaal met de cafetaria. De patiënten en bewoners, mensen met een psychische kwetsbaarheid of een verslavingsproblematiek, konden er terecht voor een hapje of een drankje. “Het was soms wel eventjes opletten of je een bepaald persoon wel een alcoholisch drankje mocht serveren.”

THIJS DELY | FILIPERKENS

We komen aan op de campus en parkeren ons voor de ingang van het statige gebouw. Een oprit voor wie houdt van symmetrie. Het gras is vers gemaaid. Het onthaal is hartelijk. Het is in de late voormiddag wanneer we naast Leen aan het onthaal gaan zitten voor ons gesprek. Leen zelf is al sinds half zeven aan de slag. Zij werkt met 5 collega's in een ploegensysteem. “Eerst komen de maaltijdbestellingen binnen en soms ook al ziektemeldingen, waarover we de afdelingen snel inlichten. We bereiden de afspraken bij de dokters voor en verdelen intern de kranten en de post. Daarnaast komen er uiteraard mensen langs aan het onthaal. En er zijn de telefoontjes.”

MULTITASKEN

“Multiversum Campus Alexianen, met Leen. Goeiemiddag!”. De inkomende oproepen zijn talrijk. Leen beantwoordt ze vriendelijk en to the point. “Mensen die een opname willen regelen, een specifieke arts wensen te spreken, informatie vragen of willen doorverbonden worden met een administratieve dienst of afdeling”, verduidelijkt Leen. Ons gesprek moet de vaakst onderbroken conversatie aller tijden zijn, maar Leen pikt moeiteloos de draad weer op na elke korte onderbreking. “Een goede onthaalmedewerker is inderdaad iemand die goed kan multitasken, maar die ook steeds probeert voor ogen te houden dat elke persoon die

belt een individu is. Doordat wij hier werken met mensen met een psychische kwetsbaarheid en/of een verslavingsproblematiek, is dat menselijke aspect extra belangrijk.”

Het scheelde nochtans niet veel of Leen was helemaal niet aan het onthaal aan de slag gegaan. “Toen ik mijn eerste academiejaar maatschappelijk werker had afgebroken, trok deze kandidatuur onmiddellijk mijn aandacht. Na de sollicitatie eindigde ik als zevende op de kandidatenlijst, en er waren maar 6 mensen nodig. Uiteindelijk werd ik toch opgevist en 35 jaar later ben ik hier nog steeds aan de slag. Zo zie je maar.”

VOORNAAM

Iemand komt een boek ophalen. Iemand anders heeft een sleutel nodig. De veelheid aan handelingen voert Leen efficiënt, met gratie en als vanzelf uit: telefoons opnemen en doorverbinden, mensen te woord staan, zaken aannemen of meegeven, de administratie errond bijhouden. “Ik zit dan wel altijd alleen aan het onthaal, maar door de talloze contactmomenten voel ik me niet eenzaam. Ik heb dit nog nooit gezien als mijn werk, dus dat zegt al veel hé.”

Het is snel duidelijk dat Leen haar functie op een betrokken manier invult, en dat ze er meer van zichzelf in legt dan het pure afhandelen van de operationele taken. “Ik voel goed aan wanneer

Leen Boeve

/////////
ONTHAAL

WIE IS
LEEN BOEVE?

- // Leen Boeve (57) werkt al 35 jaar als onthaalmedewerker in Multiversum, campus Alexianen in Boechout.
- // Ze is getrouwd met Ivo. Samen wonen ze in Mortsel.
- // Leen houdt van wandelen, kanovaren in België en Frankrijk, reizen, lezen en uitstapjes met vrienden.

“

Als onthaalmedewerker moet je goed de rust kunnen bewaren, zelfs in moeilijke omstandigheden

//////////

een patiënt of bewoner nood heeft aan een babbeltje. Op drukke momenten is het geen optie, maar als de tijd het enigszins toelaat, vraag ik dan hoe het ermee gaat. Vaak kan hij of zij dan eventjes ventileren. Wij bekijken die gesprekken niet vanuit een therapeutische bril, wat ons voor sommigen ook toegankelijker maakt.”

Een patiënt die iets komt regelen aan het onthaal fleurt op als Leen hem bij zijn voornaam aanspreekt, iets wat ze bij zo goed als iedereen doet. “Vroeger waren er veel meer bewoners die hier langere tijd verbleven. Met hen bouwde ik vaak een soort band op. Sinds de fusie is dat verminderd. Ik wil zeker niet zeggen dat het vroeger beter was, maar dat aspect mis ik soms wel.”

BINNENPOST

We zien twee politieagenten iemand naar buiten escorteren. “Het gebeurt dat een gedetineerde hier een intake-gesprek heeft gepland – of dat zo’n gesprek juridisch is opgelegd – om na een gevangenisstraf aan zijn of haar verslavingsprobleem te werken. Dat verloopt meestal allemaal heel rustig. Het gebeurt trouwens maar heel zelden dat we de politie moeten bellen voor een interventie. Zelf heb ik het maar een keer meegemaakt in mijn hele loopbaan: een man, onder invloed, was verbaal agressief en dreigend en

het werd duidelijk dat ik noch de collega’s hem tot rust zouden kunnen brengen. Een uitzondering. Maar het is dus wel een belangrijke eigenschap aan het onthaal om goed de rust te kunnen bewaren, zelfs in moeilijke omstandigheden. Dat kan aan de telefoon zijn, wanneer iemand ons bijvoorbeeld opbelt met een crisissituatie. Als eerste aanspreekpunt probeer ik dan in de mate van het mogelijke een luisterend oor te bieden. Of ik verbind meteen door, zodat de beller zijn of haar verhaal geen twee keer moet vertellen.” “Het gebeurt ook wel eens dat er iemand ten einde raad of verward binnenwandelt met de vraag tot een onmiddellijke opname. Aangezien wij een behandelcentrum zijn en werken met een wachtlijst, kunnen wij aan het onthaal nooit zomaar op dit soort onverwachte aanvragen ingaan. Op zo’n momenten ben ik blij dat ik beroep kan doen op de mensen van de sociale dienst, om hen op te vangen, de mogelijkheden te bespreken en hen eventueel door te verwijzen.” Leen neemt discreet een urinestaal in ontvangst, dat meteen in de koelkast onder haar bureau verdwijnt. Een plastic doos vol binnenpost moet naar Morsel. Haar dag zit vol afwisseling. “Voor mensen die een uitgangsverbod hebben, verkopen wij hier zelfs ook sigaretten, of hygiënische producten zoals shampoo en deo.”

AFRIKA

Enkele patiënten komen een bonnetje voor de lunch ophalen. De koude schotels zijn erg in trek op deze zomers warme dag. Als we Leen vragen naar hoe ze in het leven staat, komt Afrika al snel ter sprake. “Ik deed ooit vrijwilligerswerk in Zuid-Afrika. Dat was voor mij een eyeopener. Onder andere de samenhang van de mensen en vooral de aandacht voor elkaar binnen de kerkgemeenschappen ginder heb ik lang met me meegedragen. Het heeft me positiever en jovialer in het leven doen staan. Het is dan ook geen verrassing dat de Zuidreis van Fracarita Belgium naar Oost-Congo en Rwanda mij enorm aanspreekt. Mijn oom en Congolese tante hebben nog in Congo gewoond en gewerkt. Ik heb me kandidaat gesteld. Het enthousiasme droop eigenlijk van mijn kandidatuur (*lacht*). Ik hoop daar te zien hoe alles georganiseerd wordt. De patiënten en verzorgers gaan er op een andere manier met hun problematiek om. Positiever. Dat zou sowieso weer een verrijking zijn!”

Ik begin elke dag met een ijskoude douche

KOUDE DOUCHE

Binnen haar job komt Leen vaak in aanraking met psychisch kwetsbare mensen. We vragen haar op welke manier ze zelf bezig is met haar eigen psychisch welzijn. “Het eerste wat ik elke ochtend doe, is een ijskoude douche nemen. Dat doe ik sinds anderhalf jaar. Ik leerde de Wim Hof-methode kennen en dacht: ik moet dat proberen! Ik moet mezelf meestal even overtuigen om onder die koude douche te stappen, maar al na één minuut voel ik dan dat er een kracht in me vrijkomt. Daar word ik gewoon heel blij van. Ik heb ook ingezien – en dat heeft lang geduurd – dat je alle ervaringen in het leven kan bekijken als ‘dit gebeurt voor mij’ en niet ‘tegen mij’. Alleen jij kan invullen hoe je naar de wereld kijkt. Dat besef maakt dat ik rustiger kan blijven als het eens gaat stormen.”

FUSIE

Een patiënt meldt zich aan voor een afspraak bij de klantendienst. Leen wijst hem de weg. Een beller wordt doorverbonden met de campus in Mortsel. Een directeur beent door de gang en zwaait eventjes. “In 2017 vond er een grote fusie plaats binnen de voorziening en ontstond Multiversum zoals we het in zijn huidige vorm kennen (zie kaderstuk, n.v.d.r.). Dat betekende niet

enkel een forse schaalvergroting van de voorziening, maar ging voor mijzelf ook gepaard met een verhuis van mijn werkplek. Een ingrijpende verandering in mijn loopbaan. Ik heb me toch een jaar moeten aanpassen aan de nieuwe context. Ook op onze dienst hebben we vorig jaar een moeilijke periode gehad. Maar als dienst onthaal waren wij daarvoor wel 4 jaar lang de dienst waar het minste uitval was. (*fier*) We werken in een ploegensysteem met een roterende kalender, en dat vraagt toch wel om enige collegialiteit. Wij weten namelijk: als ik niet kom, dan moeten mijn collega’s het oplossen. Het onthaal moeten sluiten, dat is voor ons eigenlijk ondenkbaar.”

KIEKJES

De toewijding van Leen wordt nogmaals duidelijk als we even later enkele foto’s van haar willen nemen in de hal. Het feit dat ze het onthaal – al is het maar voor enkele minuten – onbemand moet achterlaten, zit haar niet helemaal lekker. Eens de nodige kiekjes geschoten zijn, nemen we afscheid en willen we nog weten hoe Leen naar de toekomst van Multiversum kijkt: “Ik vind dat we hier professioneel en met veel goesting bezig zijn. De organisatie is helemaal klaar voor de komende twintig jaar, al heb ik zelf nog maar zes jaar te gaan.”

MULTIVERSUM

- // Zorggroep Multiversum bestaat uit een psychiatrisch ziekenhuis, met een campus in Mortsel en een campus in Boechout, een psychiatrisch verzorgingstehuis, met vestigingen in Mortsel, Boechout, Oud-Turnhout en Malle, en het Initiatief Beschut Wonen Multiversum. Samen bieden ze psychiatrische ondersteuning in de samenleving voor mensen met een psychische kwetsbaarheid.
- // Multiversum is in 2017 ontstaan uit de fusie van PC Sint-Amedeus in Mortsel en PC Broeders Alexianen in Boechout, die allebei al meer dan 100 jaar een toonaangevende rol spelen in de geestelijke gezondheidszorg in de provincie Antwerpen. Door een gemeenschappelijke strategie en oriëntatie uit te werken is Multiversum in staat om vanuit een ziekenhuiscontext modules van gespecialiseerde behandeling in diverse trajecten te ontwikkelen. Daarnaast wordt ook ingezet op de vermaatschappelijking van zorg.

Daar brandt de lamp

NIKKIE STEYAERT SANDER BUYCK

in beweging

Gregory Neefs (38) werkt al 20 jaar voor OC Clara Fey. Hij is elektricien bij de technische dienst én zorgt daarnaast elke ochtend voor het ophalen van de was van de cliënten op de verschillende campussen. “Om 6u30 begin ik aan mijn ‘wasronde’ en rond tien uur start ik met mijn takenpakket als elektricien: onderhoud, renovaties, opvolgen van bepaalde nieuwbouwprojecten ... Bij noodgevallen help ik mijn collega’s ook met andere zaken, zoals loodgieterij. Dat is net zo fijn aan mijn job: de variatie. Daarnaast is het werk dat ik doe heel zichtbaar en ik krijg er veel waardering voor. Ik ben blij dat ik iets voor onze cliënten kan betekenen.”

Simon Baeckelmans

REGENBOOG

after
work

In de ouderenzorg wordt amper gepraat over seksuele geaardheid of genderidentiteit. Heel wat LGBTI+ mensen die in een woonzorgcentrum of serviceflat wonen, of een dagcentrum bezoeken, zijn dan ook bang om voor hun seksuele voorkeur of genderidentiteit uit te komen. Sommigen zitten al hun hele leven in de kast, anderen waren openlijk 'out' maar kruipen opnieuw de kast in wanneer ze naar een woonzorgcentrum moeten. Dat is erg, want een zorgvoorziening zou net een veilige plek moeten zijn.

De Rainbow Ambassadors zetten zich in voor LGBTI+ ouderen. Toen ik op de jaarlijkse ontmoetingsdag voor transpersonen hun infostand zag, was ik meteen enthousiast. Ik heb altijd al een groot hart voor senioren gehad. Bovendien zag ik in mijn job als activiteitenbegeleider in de ouderenpsychiatrie al meermaals hoe ouderen met dit thema worstelen. Zo ontmoette ik bijvoorbeeld ooit een man die zich stevast afzonderde tijdens muzikale groepsactiviteiten. Uiteindelijk bleek dat hij bang was dat mensen aan zijn dansspasjes zouden merken dat hij homo was.

Ik herinner me mijn eerste keer nog goed. Tijdens een vorming voor studenten ergotherapie in Gent, nam ik voor het eerst het woord. In hun standaard lessenspakket wordt met geen woord gerept over dit thema. Nochtans zouden er naar schatting zo'n 200.000 holebi-ouderen zijn. Dat wil zeggen dat al die toekomstige hulpverleners vroeg of laat in aanraking zullen komen met iemand die behoort tot die groep. Ook aan reeds actieve professionals uit de ouderenzorg geven we vormingen. We tonen hen hoe zelfs kleine aanpassingen ervoor kunnen zorgen dat ook holebi's, transpersonen en interseksue ouderen zich welkom voelen in hun voorzieningen.

WIE IS SIMON BAECKELMANS?

- // Simon (50) is deeltijds activiteitenbegeleider en deeltijds apotheek-assistent bij Multiversum in Mortsel.
- // Hij is getrouwd en heeft 2 kinderen.
- // Naast zijn werk voor de Rainbow Ambassadors, is Simon ook nog vrijwilliger bij Het Roze Huis en de Gezinsbond.
- // Vragen? Contacteer Simon via amarsimon.baeckelmans@multiversum.broedersvanliefde.be

Soms hoor je van die vreselijke verhalen. Een bewoner die niet meer aan tafel wil zitten met een medebewoner, enkel omdat die persoon homo is ... Het taboe op seksuele oriëntatie en ook genderidentiteit is bij senioren nog heel groot. Om hen op een speelse en laagdrempelige manier kennis te laten maken met de LGBTI+ gemeenschap, trekken ik en andere vrijwilligers regelmatig naar woonzorgcentra. We spelen er 'Rainbow Bingo' vol bekende LGBTI+ gezichten of een muziekquiz met enkel queer zangers en zangeressen. Door senioren met elkaar in gesprek te brengen over gender en seksualiteit, hopen we vooroordelen weg te nemen.

Tijdens activiteiten geef ik mezelf telkens opnieuw bloot. Wanneer mensen een van onze activiteiten bijwonen, zijn ze vooral benieuwd naar onze persoonlijke verhalen. Het gebeurt vaak dat ik de eerste transpersoon ben die ze 'van dichtbij' ontmoeten. Ik deel mijn verhaal graag, maar schrik af en toe nog wel eens van een reactie. Aan de andere kant verwonder ik me soms over het gemak waarmee de jongere generatie met dit thema omgaat. Dat geeft me hoop voor de toekomst.

1-2-3 FOTOMODEL!

4 medewerkers voor de lens

Dichtbij lanceerde voor de zomer een oproep: gezichten gezocht voor de personeelsacties van Broeders van Liefde. Katrien, Katleen, Evelyne en Eva meldden zich aan, elk met hun eigen beweegreden. Tussen het flitsen en poseren door, vroegen we hen naar die redenen en probeerden we een beeld te schetsen van de persoon achter de medewerker. "Ik wil mijn voorziening trots maken."

📷 NIKKIE STEYAERT 📸 FILIP ERKENS

“Ik heb een uitdaging nodig”

Evelyne is impulsief, haar inschrijving gebeurde in een opwelling. Naarmate de shoot dichterbij kwam, namen de zenuwen toe. “Maar beloofd is beloofd. En nu ik er ben, ben ik ook blij dat ik uit mijn comfortzone gekomen ben.”

EVELYNE COPPENS KLEUTERLEIDSTER BIJ SINT-GREGORIUS

Soms moet je je
eigen grenzen
opzoeken om jezelf te
ontwikkelen

Evelyne startte dit jaar opnieuw als kleuterleidster bij Sint-Gregorius in Gent, na een tussenstop van 3 jaar als ondersteuner bij ondersteuningsnetwerk diverGENT. “Terug voor de klas staan, het voelt een beetje als thuiskomen. Ik werk al 15 jaar bij Sint-Gregorius en haal veel voldoening uit mijn werk. Het is ook uitdagend: op zoek gaan naar de beste manier om met elk kind om te gaan, creatief bezig zijn met de kleutertjes en hen zien vooruitgaan. Daar heb je een portie geduld voor nodig, en je moet ook outside the box kunnen denken en sociaal vaardig zijn. Ik vind het fijn dat ik iets kan betekenen en een verschil kan maken, dat de kinderen blij zijn om mij te zien. En ik hou ook erg van het gevoel tot een team te behoren, collega’s te hebben en deel uit te maken van een groter geheel.”

Afwisseling

“Zonder stretch, geen groei. Soms moet je je eigen grenzen opzoeken om jezelf te ontwikkelen. Ik heb nood aan variatie, uitdaging en nieuwe ervaringen. Soms schrikt verandering mij ook af, maar ik wil me niet laten leiden door angst. Ook voor de shoot had ik zenuwen, maar nu ik hier ben, ben ik daar wel trots op. Ik heb zelf ook een opleiding fotografie gevolgd, dus ik ben altijd degene die de foto’s neemt en niet de persoon die voor de lens staat. Door deze fotoshoot ben ik weer een ervaring rijker.”

4/5de

“Vorig jaar stond ik op het randje van een burn-out, dan heb ik even loopbaanbegeleiding gevolgd. Er werd toen veel nadruk gelegd op een goede work-lifebalans, en ik heb ervoor gekozen om 4/5de te gaan werken. Ik doe mijn werk zeer graag en steek er veel tijd in, maar door die beslissing heb ik nu terug tijd voor mijn gezin in het weekend, dat heeft me veel deugd gedaan en geeft ook mentale rust. Al moet ik misschien nog iets meer tijd vrijmaken voor mezelf.”

5 vragen aan Evelyne

Wat is je favoriete lichaamsdeel?

“Mijn buik. Eigenlijk is het tegelijkertijd mijn pijnpunt, maar ik heb een IVF-traject van 4 jaar doorlopen vooraleer ik zwanger werd van ons zoontje Lias, dus ik ben ook trots op die buik waar hij veilig in gegroeid is.”

Welk lichaamsdeel kan je op het werk niet missen?

“Mijn stem. Ik doe niets liever dan met de kleuters zingen en verhaaltjes voorlezen. Maar ook om hen uitleg te geven of met hen te discussiëren, is mijn stem cruciaal.”

Wat betekent schoonheid voor jou?

“Kleur en licht. Ik hou van de verschillende tinten die je in de natuur tegenkomt. Daar vind ik ook rust in. Ik zie ook schoonheid in kunst in al zijn vormen, en opnieuw in de manier waarop er gespeeld wordt met kleur.”

Wat is jouw levensmotto?

“Blijf met je voetjes op de grond en neem het leven zoals het komt, dag per dag.”

Wat is typisch aan een medewerker van Broeders van Liefde?

“Menslievendheid. De broeders zetten zich in voor kwetsbare mensen. Om een medewerker van Broeders van Liefde te zijn, moet je een groot hart hebben voor mensen.”

WIE IS EVELYNE COPPENS?

// Evelyne (43) is getrouwd met Jeroen en heeft een zoontje Lias (4) en een pluszoon Berre (16).

// Ze werkt als kleuterleidster in Sint-Gregorius en houdt van fotografie, creatief bezig zijn en lezen.

“Hoe vuiler, hoe liever. Dan zie je echt dat je gewerkt hebt”

Eva was op zich niet van plan om deel te nemen aan de fotoshoot, maar passeerde toevallig langs de locatie. Aangezien een andere medewerker de dag ervoor had geannuleerd, besloot ze haar plek in te nemen. “Elkaar helpen, dat is iets typisch aan Broeders van Liefde en dat zit ook wel in mij. Als jullie iemand tekortkomen, dan spring ik graag in de bres. Het is ook eens iets anders, dat vind ik wel plezant.”

EVA GRINWIS

FACILITAIR MEDEWERKER BIJ DE CENTRALE DIENSTEN VAN BROEDERS VAN LIEFDE

Eva werkt sinds 2018 als facilitair medewerker op de centrale diensten van Broeders van Liefde. “In de week poets ik voornamelijk de burelen en zorg ik ervoor dat iedereen eten en koffie heeft, en in het weekend help ik ook wat met koken. We hebben allemaal ons eigen takenpakket, maar op zich zijn we ook wel polyvalent. Als er afwezig zijn dan neem ik al snel eens een aantal taken over, de was of de vergaderzalen klaarzetten bijvoorbeeld. Ik hou er wel van als ik de planning die ik in mijn hoofd heb, kan afwerken. En natuurlijk geniet ik ook van het eindresultaat: iets dat heel vuil is proper maken. Dat vind ik leuk. Voor mij geldt dan ook: hoe vuiler, hoe liever. Dan zie je echt dat je gewerkt hebt. Soms ga ik drie keer opnieuw binnen in een kamer om te genieten van het eindresultaat.”

Fysiek

“Kuisen wordt vaak fysiek onderschat, maar het is wel een zware job. Soms heb je ook fysieke pijn. Ik vind het fijn als een collega dat dan opmerkt en erkent. Als ze dan eens polsen hoe het gaat, voel ik me geapprecieerd. Ik probeer elke dag mijn best te doen, maar soms heb je een mindere dag. Daar heb ik ondertussen vrede mee, dan haal ik dat in de volgende dag. Vroeger zou ik blijven gaan, door de pijn heen. Daar draag ik nu de gevolgen van, dus ik luister nu beter naar mijn lichaam. Als je fysieke pijn hebt, voel je je natuurlijk ook mentaal niet goed. Het hangt allemaal samen. Ik probeer dus wel voldoende rust te nemen. Met ouder worden ben ik me daarnaast ook gewoon meer bewust van het belang van een goede gezondheid.”

Soms ga ik drie keer opnieuw binnen in een kamer om te genieten van het eindresultaat

WIE IS EVA GRINWIS

- // Eva (53) is sinds 2018 facilitair medewerker bij de centrale diensten van Broeders van Liefde.
- // Ze woont in Destelbergen-Heusden en houdt van zeilen en tuinieren.
- // Eva heeft een dochter, Margot (23).

5 vragen aan Eva

1 Wat is je favoriete lichaamsdeel?

“Mijn gezicht. Een gezicht verkapt alles en straalt uit hoe je je voelt: Goed geslapen? Slecht nieuws gehad? Een vrolijke stemming? De mondklappers tijdens corona vond ik dan ook erg vervelend.”

2 Welk lichaamsdeel kan je op het werk niet missen?

“Mijn handen en voeten, maar vooral ook mijn hoofd. Je moet bij kuisen logisch kunnen nadenken, anders werk je echt niet efficiënt.”

3 Wat betekent schoonheid voor jou?

“Bij materiële zaken denk ik vooral aan kwaliteit, iets waar je lang van kan genieten, maar daar betaal je wel voor natuurlijk. Bij mensen zie ik schoonheid wanneer ze oprecht zijn en een mooi karakter hebben.”

4 Wat is jouw levensmotto?

“Carpe diem.”

5 Wat is typisch aan een medewerker van Broeders van Liefde?

“Blijven kansen geven. Misschien soms zelfs een beetje té veel kansen.”

Katleen ging in 1985 aan de slag bij Ebergiste; sinds 2013 is ze er halftijds preventieadviseur én halftijds stafmedewerker PR en sponsoring. “Ik werk hier al lang en ken veel mensen. Door de twee halftijdse functies heb ik contact met zowel medewerkers, cliënten als externen, zoals bijvoorbeeld de buurt of de pers, en kom ik op veel plaatsen binnen de voorziening. Dat vind ik belangrijk: ik wil erbij zijn en mijn stempel drukken, maar toch ook niet te veel opvallen. Het meeste voldoening haal ik uit het feit dat ik veel verschillende partijen kan verbinden, dat is een beetje de rode draad doorheen mijn loopbaan binnen Ebergiste.”

Doelgroep

“In de hoofdcampus van Ebergiste, Borgwal, wonen 150 cliënten op een heel mooi domein. Er passeren regelmatig fietsers en wandelaars. Als stafmedewerker PR en sponsoring is het onder meer mijn taak om hen vertrouwd te maken met onze doelgroep (*volwassenen met een mentale beperking, n.v.d.r.*). Ik vind het belangrijk dat de buurt ons als voorziening leert kennen en dat iedereen zich welkom voelt, met het nodige respect voor onze cliënten natuurlijk. Ook bij de pers probeer ik onze doelgroep in de kijker te zetten.”

“Verbinding is mijn rode draad”

Katleen werkt halftijds als stafmedewerker PR en sponsoring en ze zag de fotoshoot als een kans om ‘haar’ voorziening even in de kijker te zetten. “Ik sta op zich niet graag in de spotlight, maar ik sta hier wel met plezier in naam van Ebergiste.”

KATLEEN DE BLAERE

PREVENTIEADVISEUR EN STAFMEDEWERKER PR EN SPONSORING BIJ EBERGISTE

Grenzen

“Als preventieadviseur zet ik hard in op het bevorderen van het welzijn van onze medewerkers. Hoe zij zich voelen, straalt trouwens ook af op de cliënten, dus het is voor beiden belangrijk. Een veilige en fijne werkplek is een veilige en aangename woonplek. Ook zelfzorg mogen we niet vergeten. Je moet durven tijd nemen voor jezelf en je grenzen leren aangeven. We geven vaak heel veel, maar vergeten soms wat aan onszelf te denken. Ik kan op een vrije dag echt genieten van een ongeplande agenda: gewoon opstaan wanneer ik wil en zien waar de dag me brengt.”

WIE IS

KATLEEN DE BLAERE?

- // Katleen (59) werkt halftijds als preventieadviseur en halftijds als stafmedewerker PR en sponsoring bij Ebergiste in Vurste.
- // Ze woont in Gent, samen met haar man Luc. Samen hebben ze een dochter Elisa (39) en twee kleinkinderen.
- // Katleen houdt van kleine ontspannende bezigheden: een fietstocht of uitstapje, haken, breien ...

5 vragen aan Katleen

1. Wat is je favoriete lichaamsdeel?

“Mijn ogen. Ik vind ogen belangrijk; ze vertellen veel. Met een blik kan je ook veel uitstralen. Daarnaast zorgt oogcontact voor verbinding tussen mensen tijdens het praten.”

2. Welk lichaamsdeel kan je op het werk niet missen?

“Mijn hart. Ik doe mijn werk met hart en ziel. Als je kiest voor een functie binnen de zorgsector heb je sowieso ook een goed hart nodig.”

3. Wat betekent schoonheid voor jou?

“Puurheid. Gewoon jezelf zijn en je niet anders voordoen. Mensen zijn op hun mooist als ze authentiek zijn.”

4. Wat is jouw levensmotto?

“Eenvoud siert. Straal uit waarvoor je staat en ga ervoor, zonder te veel poeha.”

5. Wat is typisch aan een medewerker van Broeders van Liefde?

“Het zorgzame karakter en ook wel die eenvoud.”

Een veilige en fijne werkplek voor de medewerker is een veilige en aangename woonplek voor de cliënten

“Ik ben een blijvertje”

Katrien was best zenuwachtig voor de fotoshoot, maar ze had een duidelijke motivatie: tonen dat het profiel van een medewerker in de schoonmaak heel divers is. “Wij zijn zeker niet allemaal laaggeschoold en ook wij dragen graag mooie kleren en houden van mooie spullen. En daarnaast: het hoeft toch ook niet altijd te gaan over een medewerker met een hoge functie? Ik ben trots dat ik hier sta. Ik wil mijn voorziening fier maken.”

KATRIEN MERTENS FACILITAIR MEDEWERKER BIJ PC ARIADNE

Iedereen draagt zijn steentje bij in het herstel van de cliënten. Bij mij is dat door hun kamers proper te maken

Katrien werkt al 13 jaar als facilitair medewerker in PC Ariadne, de afgelopen twee jaar op de afdeling ‘angst- en stemmingsstoornissen’. “Ik doe het ontzettend graag. Eerst en vooral heb ik een supergoed team met topcollega’s en heb ik een heel fijn contact met het verplegend personeel. Ik word aanvaard en heb nooit het gevoel dat ze me minder waard vinden omdat ik ‘slechts de poetsvrouw ben’. Ik krijg respect en appreciatie voor mijn werk: als ik net gedweild heb, gaan ze er zeker niet zomaar doorlopen (lacht). Ik word ook bij alles betrokken. Ik kan me oprecht geen beter team wensen. En nu ik het over mijn team heb ... Mijn lieve collega Greta De Potter gaat eind dit jaar op pensioen en kan haar carrière omwille van een blessure helaas niet in schoonheid afsluiten. Ik heb heel graag met haar samengewerkt. Ze verdient echt een vermelding in Dichtbij. Ik ga dit artikel uitknippen en aan haar geven, zodat ze weet dat ik haar hard zal missen!”

Tijdelijk

“Toen ik in 2010 solliciteerde bij PC Ariadne als onderhoudsmedewerker dacht ik in eerste instantie dat het een

Katrien met haar collega Greta De Potter, die dit jaar met pensioen gaat

tijdelijke opdracht zou zijn. Ik had ervoor 18 jaar in een confectiebedrijf gewerkt en ik schaamde mij een beetje voor de carrièreswitch: ik was niet naar school gegaan om poetsvrouw te worden. Maar ik ontdekte dat ik het leuk vond: het takenpakket, de huiselijke sfeer, de locatie ... Ondertussen werk ik er al 13 jaar en ik ben helemaal niet van plan om ergens anders heen te gaan. Dat is typisch ik: als ik ergens ben, dan blijf ik. Ik hou niet van verandering.”

Punctueel

“Onze cliënten komen naar PC Ariadne om te herstellen, en ik kan als medewerker in het onderhoud mijn steentje bijdragen om hun verblijf zo aangenaam mogelijk te maken door hun kamers en leefruimtes proper te maken. Ik probeer hen ook structuur te bieden: altijd op hetzelfde moment bepaalde zaken of kamers poetsen, voorspelbaar en betrouwbaar. Wij moeten professioneel omgaan met de cliënten en delen dus geen zaken uit ons eigen privéleven, maar ik ben wel een luisterend oor. Ik kom ook altijd opgewekt werken: een lang gezicht gaat hen niet helpen in hun herstel.

Ik heb ook een radiootje op mijn kar staan, en dat brengt sfeer. Soms stopt een cliënt eens om eventjes samen te dansen. Dan zeggen ze: ‘Jij brengt al sfeer nog voor de therapie begonnen is!’ Dat vind ik echt leuk. Ik maak graag tijd voor een beetje plezier, maar het werk moet wel gedaan zijn. Op dat vlak ben ik erg punctueel.”

WIE IS KATRIEN MERTENS

- // Katrien (51) is facilitair medewerker bij PC Ariadne. Ze woont samen met haar partner Kristof in Lede en heeft een plusdochter Silvia (32).
- // Ze houdt van wandelen: het liefst langs modderige wegen, met veel avontuur.

5 vragen aan Katrien

Wat is je favoriete lichaamsdeel?

“Mijn ogen. Ik hou van mijn groene ogen en mijn wenkbrauwen. Het is mijn handelsmerk. Vroeger kreeg ik vaak te horen dat ik leek op Brooke Shields uit de film ‘Blue Lagoon’, dat vond ik altijd een heel mooi compliment.”

Welk lichaamsdeel kan je op het werk niet missen?

“Mijn handen. Ik sta in het onderhoud, ik heb ze dus nodig om alles vast te pakken en grondig te poetsen.”

Wat betekent schoonheid voor jou?

“Schoonheid gaat om meer dan het uiterlijk, het gaat vooral om het innerlijk. Lief zijn voor elkaar en helpen waar nodig, dat is voor mij schoonheid. Geen jaloezie koesteren en gewoon tevreden zijn met wat je hebt.”

Wat is jouw levensmotto?

“Iets niet kunnen bestaat niet, maar iets niet willen kunnen bestaat wel.”

Wat is typisch aan een medewerker van Broeders van Liefde?

“Het zijn medewerkers die streven naar kwaliteit en professionaliteit. Ze plaatsen de cliënten voorop en zetten alles in om hen goed te helpen.”

IK GENIET

van lachende kindergezichtjes

Wat wou je later worden toen je kind was? Mijn eerste keuze als kind was dierenverzorgster worden.

Wat spreekt je aan in jouw werk?

Het feit dat ik kinderen dingen kan aanleren en hen daarin kan zien groeien.

Welk moment op je werk zal je altijd bijblijven? We hebben ooit te maken gehad met een sterfgeval van een kindje uit onze groep. Het overlijden gebeurde niet in het kinderdagverblijf zelf, maar het kindje heeft voor altijd een plaats in ons hart én een plek in onze groep. We hebben toen ter ere van het kindje een kastje met sterren versierd en dat kastje staat er nog steeds.

Hoe denk je dat je collega's je ervaren? Als een rustig iemand.

Wat beschouw je zelf als je grootste prestatie? Dat ik in de loop van de jaren geleerd heb om meer voor mezelf op te komen. Wanneer je jezelf goed voelt, dan straal je dat ook uit naar de kinderen.

Waar word je vrolijk van?

Van dieren rondom mij.

Waar heb je spijt van? Ik kan soms wel eens koppig zijn en daardoor kansen mislopen.

Wanneer ga je tevreden naar huis?

Als ik merk dat de kinderen een fijne dag hebben gehad.

Van welke gewoonte wil je het liefst af?

Ik moet leren om dingen uit handen te geven en niet altijd alles zelf te willen doen.

Wat is het grootste compliment dat je ooit kreeg? Dat ik rust breng in de groep.

Bij wie kan je altijd terecht? Ik heb enkele collega's die ondertussen ook vriendinnen geworden zijn. Bij hen kan ik steeds terecht als er iets is.

Waar word je verdrietig van?

Onrechtvaardigheid ten opzichte van mensen en dieren.

Waar kom je tot rust? In de natuur. Ik wandel graag in het bos of op andere groene plekken.

Welke persoon bewonder je het meest en waarom? Eigenlijk bewonder ik het personeel in de kinderopvang voor het werk dat zij dagelijks verrichten. Ze verdienen echt een pluim.

Waar lig je momenteel wakker van?

De druk binnen de sector en de grote verantwoordelijkheid die soms op ons rust.

Wie mag jou altijd wakker bellen?

Mijn vriendinnen en familie.

Wat heb je altijd al eens willen doen?

Mijn grootste wens is om ooit eens een reis naar Nieuw-Zeeland en Australië te maken.

Wat is jouw levensmotto?

Geniet ervan! Het leven is al kort genoeg, beleef het met de mensen die je graag hebt.

Waar put jij kracht uit?

De lachende kindergezichten in ons kinderdagverblijf. Thuis kan ik ook genieten van een wandeling met mijn hond.

Wat is jouw favoriete seizoen?

De zomer. Ik hou van de zon.

Welke waardevolle les heeft het leven je geleerd? Als je doorzet en je wil het echt, dan kan je je doel bereiken.

Waar droom je nog van?

Van nog veel te kunnen reizen ...

Wie tovert altijd een glimlach op jouw gezicht?

Eender welk kind uit mijn groep. Als ik zie dat ze zich goed voelen, ga ik tevreden naar huis. En als mijn hond me dan kwispelend begroet, is mijn dag helemaal geslaagd.

Wat is jouw favoriete boek? Ik lees graag de boeken van Agatha Christie.

Hoe wil je herinnerd worden? Als een echte kinder- en dierenvriend.

25

antwoorden

Cynthia De Clercq (47)

Begeleidster
in kruipertjesgroep 'de Hommeltjes'
(kinderdagverblijf Kindervreugd)

“

Ik heb in de loop van de jaren geleerd om meer voor mezelf op te komen

Trekkers Luc Van Durmen en Kim D'hooge

Uniek onderwijsconcept in Wachtebeke

WIE?

Kim D'hooge (35) en Luc Van Durmen (62) zijn campusverantwoordelijke en -directeur van de nieuwe Campus WOW in Wachtebeke. Ze hebben respectievelijk 15 en 40 jaar ervaring in het onderwijs. Samen met de andere leden van het veranderteam zijn zij de trekkers van de gloednieuwe Campus WOW in Wachtebeke.

WAT?

3-4-5-6-1-2!

Campus WOW is een uniek concept in het Vlaamse onderwijslandschap, dat leerlingen van het derde leerjaar tot het tweede middelbaar verenigt in een zesjarig programma op een campus. We willen een school van de 21ste eeuw zijn. Waar niet enkel kennis verwerven telt, maar ook waarden van groot belang zijn: respect, eerlijkheid,

verdraagzaamheid, gelijkheid, rechtvaardigheid, vriendelijkheid, veiligheid, verbondenheid, verantwoordelijkheid, zelfstandigheid, zelfvertrouwen en persoonlijke ontwikkeling. WOW staat voor Warm Onderwijs in Wachtebeke. De leerlingen hebben de naam zelf gekozen.

SINDS WANNEER? SINDS 1 SEPTEMBER 2023!

Het idee van een nieuwe aanpak werd voor het eerst naar de leerkrachten basis en secundair gecommuniceerd in juni 2021. In augustus 2022 ging een veranderteam (met naast Kim en Luc ook leerkrachten uit basis en secundair, de pedagogisch directeur van Campus Zelzate Lieve Hemelaer en algemeen directeur Dirk De Caluwé, n.v.d.r.) effectief aan de slag, waarbij de ouders ook op geregelde tijdstippen intensief betrokken zijn geweest. Op 8 maand tijd verhuisden we naar het nieuwe gebouw en werd de nieuwe manier van werken uitgestippeld. 1 september 2023 was de eerste schooldag van de nieuwe Campus WOW.

WAAROM? DOORSTROMING EN ORIENTERING!

Kinderen van nu zijn niet meer de kinderen van vroeger. De samenleving is de voorbije jaren in een stroomversnelling beland en het onderwijs moet mee evolueren. Met dit nieuwe zesjarige kader kunnen we de leerlingen beter oriënteren in functie van hun talenten en mogelijkheden. We proberen hen nu eigenlijk zes jaar méér de kansen te bieden om de goeie keuze te maken naar de toekomst en te vermijden dat een groep leerlingen verloren loopt in het systeem. Doordat er ook een kinderdagverblijf, kleuterschool en een internaat op en rond de site aanwezig zijn, kunnen we kinderen van nul tot veertien jaar de kans geven om zich te ontwikkelen. De kinderen moeten zich in de loop van hun schoolcarrière nog maar twee keer aanpassen: na

het tweede leerjaar en na het tweede middelbaar. Dat zorgt voor een betere continuïteit en doorstroming.

HOE? PROJECTMATIG!

We hebben een gezamenlijke visie uitgestippeld op basis van het pedagogische project van de Broeders van Liefde. Die hebben wij geactualiseerd en bekeken in de context zoals die voor ons van toepassing is. Basis en secundair werken projectmatig samen: leerkrachten secundair springen bijvoorbeeld tijdens hun wachturen bij in het lager om leerlingen en leerkrachten te ondersteunen. De infrastructuur werd grotendeels vernieuwd met praktijkklassen, leerpleinen, buitenklassen ... waar alle leerlingen volop gebruik van kunnen maken. Maar pas op, we willen voor de leerlingen van de eerste graad middelbaar wel het gevoel

creëren dat ze al in het secundair zitten. Zij mogen daarom iets meer dan de anderen: bijvoorbeeld met een smartphone op de speelplaats in de pauze. Dat is belangrijk want sommige leerlingen zijn echt klaar voor iets nieuws na het lager. Op die manier krijgen ze dat ook, maar de drempel is lager want de omgeving en werking zijn vertrouwd.

WAT NU? WE LOPEN NOG NIET, MAAR WE STAPPEN AL!

De werking van de beide groepen – lager en eerste graad secundair – moet nu geleidelijk aan verder in elkaar vloeien. We willen alles wat we samen kunnen doen, ook zo veel mogelijk samen doen. Op meerdere momenten in het schooljaar voorzien we daarom de uitwerking van gezamenlijke thema's. En dit met de hele campus.

Met dit nieuwe zesjarige kader kunnen we de leerlingen beter oriënteren in functie van hun talenten en mogelijkheden

Burundi

REISVERSLAG

Het is onmogelijk om in woorden uit te drukken hoe warm en hartelijk we werden verwelkomd door de directeur broeder Marcus en het hele CNPK-team. De eerste dagen werden we ondergedompeld in de leefwereld van het personeel en de patiënten. We kregen de kans om met hen in gesprek te gaan, te leren over hun werkwijzen en we kregen een uitgebreide rondleiding. Soms waren we ronduit verrast door de uitdagingen waarmee de medewerkers dagelijks te maken krijgen. Er werkt slechts één psychiater in het CNPK. Verslaving blijkt het grootste probleem bij de patiënten, maar er zijn geen toxicologische tests beschikbaar en er is een tekort aan psychotrope geneesmiddelen.

Toch straalt het personeel een enorme motivatie uit. Ze werken nochtans lange dagen, met warm weer en veel patiënten, maar je merkt dat ze trots zijn om voor het CNPK te werken.

Tijdens de gesprekken met patiënten merken we dat ze (meestal) dankbaar zijn dat ze in het CNPK terecht kunnen. Maar de levensomstandigheden van de patiënten zijn soms ook schrijnend. Er zijn niet genoeg matrassen voor iedereen; ze worden dan maar in tweeën geknipt, en de medewerkers van de pastorale dienst proberen zo veel mogelijk beddengoed of handdoeken te herstellen, samen met de patiënten. Volgens Salvator, ergotherapeut in het CNPK, is de ergotherapie een lichtpuntje in het verblijf van de patiënten, omdat ze dan hun verhaal kwijt kunnen.

Na een intense week keerden we terug naar huis, moe maar voldaan. Nu weten we meer dan ooit wie we helpen en hoe we dat het beste kunnen doen!

Caroline Van Neste

communicatiemedewerker bij Multiversum

CNPK, wablieft?

Het CNPK (Centre Neuro-Psychiatrique de Kamenge) in Burundi was de eerste voorziening voor geestelijke gezondheidszorg in het land. De Broeders van Liefde konden er – en kunnen nog steeds – met de hulp van Fracarita Belgium, de NGO voor ontwikkelingssamenwerking van de groep Broeders van Liefde, hun werking verder uitbouwen. Het ziekenhuis in Kamenge is binnen die context al jaren de partnerschapsinstelling van Sint-Amedeus in Mortsels en werd na de fusie met Broeders Alexianen in Boechout ‘geadopteerd’ door Zorggroep Multiversum. Een kleine delegatie van Multiversum, bestaande uit Els Vanheusden (algemeen directeur), Steven Simons (dienst zinzorg en pastoraal) en Caroline Van Neste (dienst communicatie), bracht een bezoek aan het CNPK.

Partnerschap

Multiversum organiseert acties, zowel grote als kleine initiatieven, om geld in te zamelen. Het geld wordt gebruikt voor tests en geneesmiddelen, om zo de zorg in het CNPK te verbeteren. Met de acties wil Multiversum ook een band creëren tussen medewerkers en patiënten en de collega's en hun patiënten in Burundi. Bovendien werd er een actieplan opgemaakt en wordt er overleg gepleegd tussen de directie van het Multiversum en die van het CNPK. Er wordt onderzocht hoe expertise op het vlak van verslavingszorg binnen Multiversum gedeeld kan worden, en hoe Multiversum het CNPK op lange termijn kan ondersteunen.

Meer weten over de samenwerking?

www.hartvoorggzburundi.be

interview met

*Mathias Vergels
& Manu Huylebroeck*

**“Holy Sh*t,
rond psychische
kwetsbaarheid hangt
nog altijd een sieertje”**

Zanger en acteur Mathias Vergels – bij het brede publiek bekend als ‘Lowieke’ uit de VRT-serie ‘Thuis’ – trekt dit najaar als gloednieuwe ambassadeur van Te Gek!? door Vlaanderen met een nieuwe muziektheatertournee. In ‘Het komt voor in de beste families’ staat hij samen met zijn goede vriend en muzikant Manu Huylebroeck stil bij de onmacht, de angst, het verdriet en de schaamte die familieleden soms ervaren wanneer een van hun naasten kampt met psychische problemen. Mathias: “Ik moest in het verleden opgenomen worden in de psychiatrie en kreeg de stempel ‘bipolair’. Die periode heeft een grote impact gehad op de mensen rondom mij. Dat besepte ik toen niet.”

JULIE GODITIABOIS | LAYLA AERTS

“Komen jullie ook kijken naar onze voorstelling?”, vraagt Mathias ons enthousiast nog voor we goed en wel plaatsnemen op zijn gezellig dakterras in Sint-Genesius-Rode. “Op 14 september beginnen we aan onze Te Gek!? tournee. Die eerste voorstelling spelen we in Zorggroep Alexianen in Tienen, trouwens. Is dat geen voorziening van Broeders van Liefde?”, probeert Manu ons te overtuigen. “We spelen trouwens ook nog in andere voorzieningen van Broeders van Liefde, zoals in Zelzate, Bierbeek, Beernem en Sint-Truiden. Opties genoeg dus. (lacht) Maar pas op, in tegenstelling tot wat je zou verwachten, focussen we niet op de patiënt en zijn psychische kwetsbaarheid. Wel op de impact die die kwetsbaarheid heeft op de mensen rondom hem of haar.”

SENSATIE

dichtbij: Hoe zijn jullie bij dat thema beland?

Mathias: “De voorstelling is gebaseerd op het boek ‘Het komt voor in de beste families’. Dat boek zoomt in op de vraag: Hoe ervaar je onmacht, angst en verdriet wanneer iemand in je omgeving een psychisch probleem heeft? Waar kan je naartoe? En wat

biedt kracht? Niet de patiënten staan centraal, wel hun dierbaren. Het boek is dan ook een uitgave van Similes, een vereniging die de naasten van psychisch kwetsbaren ondersteunt. Samen met Te Gek!? hebben zij deze voorstelling inhoudelijk vormgegeven. Uiteindelijk werd aan ons gevraagd of wij de voorstelling wilden spelen.”

dichtbij: Wat mogen toeschouwers concreet verwachten?

Mathias: “Ik speel de voorstelling samen met Manu. Uit het boek leest hij passages voor en ik brieven. Dat alles brieven we aan elkaar met muziek.”

Manu: “Het is een heel muzikale voorstelling geworden. Het merendeel van de nummers zijn covers die we in een eigen jasje stopten. Denk aan nummers van Nederlandstalige artiesten als Brihang, Noordkaap, Frank Boeijen... Op zich lijkt die keuze willekeurig, maar het zijn stuk voor stuk nummers die iets te maken hebben met deze problematiek.”

dichtbij: Moesten jullie lang nadenken toen Te Gek!? jullie vroeg om deze voorstelling te spelen?

Mathias: “Ik moet eerlijk toegeven: ik twijfelde in het begin wel wat. Zou ik het wel doen? Ik moest in het verleden

opgenomen worden in de psychiatrie en kreeg de stempel ‘bipolair’. Ik wist dat er naar aanleiding van de voorstelling opnieuw over gepraat zou worden. En dat ik op een manier dan ook verplicht zou zijn om het er zelf opnieuw over te hebben. Maar net omdat ik er zo hard over twijfelde, besepte ik hoe groot het taboe rond psychische kwetsbaarheid nog steeds is. Het zette mij aan het nadenken. ‘Holy sh*t, daar hangt nog altijd een sfeertje rond.’ Ook al schaam ik me niet voor mijn verleden, ik ben wel nog altijd bang voor de vooroordelen van anderen. En dat zou niet mogen. Dat besef trok me uiteindelijk over de streep.”

dichtbij: Heb je in het verleden dan vaak moeten vechten tegen zo’n vooroordeel?

Mathias: “Absoluut. Omdat ik bekend ben, heb ik er lange tijd voor gekozen om in de media niet meer over mijn verleden te praten. Er wordt te veel naar sensatie gezocht. Journalisten schrijven ook vaak niet met respect over het thema. Naar aanleiding van de voorstelling komen er natuurlijk vragen en is het ergens ook nodig dat ik er nu wel over praat. Door mijn bekendheid heb ik de mogelijkheid om mensen te bereiken en taboes te

“

Mathias: Tijdens mijn opname in de psychiatrie was het alsof de buitenwereld niet meer bestond

doorbreken. Dat wil ik dan ook doen. Maar van zodra ik voel dat iemand er misbruik van maakt, er respectloos over schrijft, of enkel uit is op sensatie, stopt het voor mij.”

HULPVERLENERS

dichtbij: Heeft jouw kwetsbaarheid een impact gehad op jouw familie?

Mathias: “Ja, natuurlijk. Ik denk dat zoiets altijd grote gevolgen heeft voor de mensen rondom iemand. En toch gaat het daar nog altijd veel te weinig over. Heel die tijd ging het over mij.

Zowel in gesprekken met mij als met hulpverleners. ‘Hoe gaat het met jou?’, ‘Hoe is het met hem?’. Mijn broer werd tijdens die donkere periode soms ook echt bijna genegeerd of vergeten. En dat simpelweg omdat hij, in tegenstelling tot ik, geen problemen had. Achteraf ga je pas beseffen hoe verkeerd zoiets is.”

dichtbij: Dus op het moment zelf zag je dat niet ...

Mathias: “Nee, absoluut niet zelfs. Het is erg om te zeggen, maar op dat moment was ik enkel met mezelf be-

zig. En dat lijkt me ergens wel normaal. Het was trouwens ook nodig, die tijd nemen om te focussen op mezelf en op beter worden. Maar door die focus zag ik alles rondom mezelf niet meer. Alsof de buitenwereld niet meer bestond. En het gaat zelfs nog verder dan dat, want ik nam mijn ouders op dat moment heel veel dingen kwalijk. Pas achteraf zag ik in dat dat eigenlijk niet nodig was.”

AMAI

dichtbij: Getuigenissen van naastbetrokkenen vormen de rode draad doorheen de voorstelling. Waren jullie geschrokken toen jullie die lazen?

Manu: “Ja, zeker. Vooral toen we de brieven voor het eerst luidop voorlezen tijdens een repetitie. Het was echt moeilijk om dat in een ruk te doen. De verhalen raakten mij, en ook de andere mensen die in de ruimte aanwezig waren.”

Mathias: “Ik herkende veel dingen. Er was bijvoorbeeld een brief bij van een moeder waarin ze zich richt aan haar dochter en beschrijft hoe sterk ze lijdt onder de situatie, maar toch belooft er altijd voor haar te zijn. Dat is een heel herkenbare situatie voor mij en die brief kwam bij mij keihard binnen. Ik besepte toen plots: ‘Amאי, er zijn nog mensen die hetzelfde hebben meegemaakt.’”

dichtbij: Wist je dat dan niet?

Mathias: “Ik wist dat heel veel mensen een psychische kwetsbaarheid hebben. Ik wist dat er heel veel patiënten zijn, dat mensen op wachtlijsten staan voor de nodige hulp ... Maar het besef dat zij allemaal een gezin, familieleden, vrienden ... hebben die óók afzien, dat kwam toen pas. Veel naastbetrokkenen hebben het trouwens zo moeilijk dat ze op het randje komen te staan van zelf ook patiënt te worden. Ze gaan soms

“

Manu: Kent niet iedereen iemand die een psychische kwetsbaarheid heeft?

////////////////////////////////////

“

Mathias: Veel naastbetrokkenen hebben het zo moeilijk dat ze op het randje komen te staan van zelf ook patiënt te worden

////////////////////////////////////

worstelen met depressieve gevoelens of angsten. Als je zelf middenin een moeilijke periode zit, zie of voel je dat niet. Maar achteraf beseffen dat ik misschien anderen daarin heb meegeleurd, is keihard.”

dichtbij: Denk je dat we als samenleving en bij uitbreiding als organisatie die actief is in de geestelijke gezondheidszorg genoeg

voor naastbetrokkenen doen?

Mathias: “Ik ben natuurlijk geen expert, maar ik denk dat familieleden nog te vaak aan hun lot worden overgelaten. Ze weten vaak niet waar ze met hun bezorgdheden naartoe kunnen. Ik hoorde bijvoorbeeld dat sommige mensen Facebook-groepen oprichten om lotgenoten met elkaar te verbinden. Het feit dat lotgenoten elkaar bewust zoeken, dat ze troost zoeken bij elkaar,

toont alleen dat al niet aan dat we niet voldoende oog voor hen hebben?”

CIAO

dichtbij: Brengen jullie ook eigen verhalen in de voorstelling?

Mathias: “Neen. We wilden mijn eigen kwetsbaarheid niet gebruiken of uitsmeren in de voorstelling. De focus ligt op de getuigenissen en verhalen van de mensen uit het boek. Maar we sluiten wel af met een boodschap van hoop. En uit die boodschap blijkt duidelijk dat ik één van hen ben geweest, of nog altijd ben. Ik vond het ergens wel belangrijk dat dat er een plaats in kreeg.”

dichtbij: Een boodschap van hoop ...

Mathias: “Ja, in de eerste plaats voor de toeschouwers met een psychische kwetsbaarheid. We willen hen zeggen: ‘Jullie problematiek is niet alles. Het definieert niet wie of wat jullie zijn. Het komt wel goed. Het is ook niet erg. Als je een been breekt, ga je naar het ziekenhuis. Waarom zou je niet exact hetzelfde doen als je je mentaal niet goed voelt?’ We hopen trouwens ook dat zij hun naasten meebrengen naar de voorstelling. Misschien hebben ze nog niet of te weinig gepraat met elkaar over hoe iedereen zich voelt. We kunnen hun problemen natuurlijk niet oplossen, maar ik hoop wel dat de voorstelling voor hen een soort van gespreksstarter kan zijn.”

dichtbij: Gaan jullie ook rechtstreeks in gesprek met jullie toeschouwers?

Manu: “Het is zeker niet de bedoeling om na de voorstelling gewoon te zeggen: ‘Ciao, bye, we zijn weg!’ We gaan er ook wel vanuit dat mensen na de voorstelling een babbeltje zullen willen doen met Mathias of met mij. Zij zullen hun verhaal willen delen, en wij gaan met plezier naar hen luisteren

en het onze delen. Daarnaast zijn er telkens ook voor- en nabesprekingen die worden begeleid door de mensen van Te Gek!?! zelf.”

Mathias: “Het verhaal gaat ook verder dan enkel de voorstelling. Ik merk nu al dat mensen mij bijvoorbeeld op Instagram berichten sturen over het thema. Ze vertrouwen mij bijvoorbeeld toe dat het niet goed gaat met hen, dat ze twijfelen om hulp te zoeken. Ik ben natuurlijk geen psycholoog, maar ik wil echt wel in gesprek gaan met hen. Het feit alleen al dat onze voorstelling die conversatie op gang brengt, is fantastisch.”

KLUCHT

dichtbij: Welk soort publiek verwachten jullie in de zalen?

Mathias: “Doordat we de voorstelling ook in psychiatrische centra spelen, gaan we er vanuit dat er heel wat mensen met een psychische kwetsbaarheid zullen komen kijken, of mensen die op zijn minst vertrouwd zijn met het thema. Maar we spelen bijvoorbeeld ook 6 schoolvoorstellingen voor leerlingen uit de 2de en 3de graad. Dat is een heel ander publiek. Er zijn ongetwijfeld jongeren die heel veel affiniteit hebben met dit thema, maar er zijn er evengoed die er niets voor voelen. De schoolvoorstellingen worden daarom volgens mij de moeilijkste. Maar aan de andere kant misschien ook de belangrijkste. Ik weet dat heel veel jongeren psychische problemen hebben en daar met niemand over kunnen praten. Sommigen durven zelfs niet aan hun ouders vertellen dat ze met iets zitten, of dat ze hulp nodig hebben. Hopelijk kan onze voorstelling ook voor hen iets betekenen.”

dichtbij: Dus als je niet met deze problematiek geconfronteerd wordt, en gewoon op zoek bent naar een

WIE IS MATHIAS VERGELS?

- // Mathias Vergels (°1992) is acteur en zanger.
- // Als acteur werd hij bekend door zijn rollen als Gino in de film *Noordzee*, Texas en slagerszoon Briek in *Allez, Eddy!* Sinds december 2012 speelt hij de rol van Lowie Bomans in de soap *Thuis*.
- // Naast zijn acteerwerk bracht Mathias samen met zijn band 'Het Goede Voorbeeld' verschillende Nederlandstalige hits uit als 'Helena', '1 Keer Voor Altijd', en 'Krikkeltaal', een nummer dat hij schreef voor zijn zootje Emile.
- // Mathias is grote fan van Blink 182, Oasis, Nirvana, Pete Doherty, De Kreuners, Wim De Craene en Boudewijn de Groot.

luchtig avondje vertier, kom je beter niet?

Mathias: “Het is natuurlijk geen klucht vol grappen en grollen. Er zit absoluut een zekere zwaarte in. Maar het is ook zeker niet allemaal kommer en kwel. We hebben gezocht naar een mooie balans. Muziek weeft de twee ook heel mooi aan elkaar.”

Manu: “Je zegt: ‘Als je niet met deze problematiek geconfronteerd wordt.’ Maar kent niet iedereen iemand die een psychische kwetsbaarheid heeft? 1 op de 4 mensen kampt vroeg of laat met psychische problemen. Zij hebben allemaal ouders, broers, zussen,

WIE IS MANU HUYLEBROECK?

- // Manu Huylebroeck (°1995) is muzikant, artiestenmanager en boeker.
- // Momenteel houdt Manu zich bezig met het management van Mathias Vergels en Isabelle A. Dat doet hij bij het management- en artiestenbureau Compagnie Maandacht.
- // Manu speelt gitaar bij 'Het Goede Voorbeeld', de band van Mathias Vergels. Daarnaast staat hij ook op het podium met Rick de Leeuw, co-productete hij een plaat van Urbanus en speelt hij een rol achter de schermen bij De Kreuners.
- // Manu kijkt op naar Nirvana, Pearl Jam, The Libertines, Pete Doherty, De Kreuners en Clouseau.

vrienden ... Misschien beschouwen wij onszelf niet als naastbetrokkenen, terwijl we dat allemaal wel een beetje zijn.”

Wil je ook een voorstelling meepikken?
Bekijk de speeldata en -locaties hier!

Lees Katrien haar
interview in het dossier
op pg. 18

DUURZAAM NAAR HET WERK MET KORTINGEN VIA BENEFITS AT WORK

Bespaar het hele jaar
door op je aankopen bij o.a.:

DECATHLON

bol.com®

STELLA

upwzy

RIDLEY

GARMIN®

PASSION
FOR CYCLING

BELGOCYCLE

AGU

WILDIERS
BIKECENTER

WOWOW®
REFLECTIVE WEAR

KATRIEN MERTENS

// Katrien (51) is facilitair medewerker bij PC Ariadne.
Ze woont samen met haar partner Kristof in
Lede en heeft een plusdochter Silvia (32).
// Ze houdt van wandelen: het liefst langs
modderige wegen, met veel avontuur!

Broeders van Liefde
ONDERWIJS EN ZORG

BROEDERSVANLIEFDE.BENEFITSATWORK.BE

Proficiat!

An Foubert, Els Motmans, Laura Peirens, Peter Verwimp, Edith Grillet, Glenn Verbrugge, Jan Dumon, Cato Frison, Linde Tobbac en Patricia Smolders wonnen elk een voucher t.w.v. 25 euro van Casa. De winnaars zullen een mailtje ontvangen van Corporate Benefits.

DECATHLON**Win**

1 van de 10 vouchers van Decathlon t.w.v. 25 euro! Deelnemen kan van 1 oktober tot en met 30 november via het wedstrijdformulier. Surf naar broedersvanliefde.benefitsatwork.be/offer/51408 of scan de QR-code!

Als medewerker van Broeders van Liefde kan je je gratis registreren op het platform van Corporate Benefits, met je zakelijk mailadres of met een privémailadres en het wachtwoord Dichtbij22. Lukt het je niet om een account aan te maken? Neem contact op met de helpdesk van Corporate Benefits: support@benefitsatwork.be

WELK PILLETJE BEN JIJ?

Hebben pillen menselijke trekjes? Die vraag stelde ik mezelf onlangs. ‘Natuurlijk niet, pillen leven niet’, lijkt het voor de hand liggende antwoord. Toch zie ik als nachtverpleegkundige in een psychiatrisch verzorgingstehuis gelijkenissen.

Net als mensen kunnen pillen door een mooie verpakking een sterke eerste indruk geven. Via de bijsluiters krijg je een tweede indruk van wat een bepaalde pil voor jou kan betekenen. Die bijsluiters kan je vergelijken met persoonlijke gegevens, diploma's en referenties. Als je dan aan de slag gaat met het desbetreffende pilletje, volgt een derde indruk. De blister kan handig en compact zijn of stug en met scherpe randjes. Sommige pillen hebben extra ruimte nodig, omgeven door een grote luchtbel. Andere hebben dan weer geen blister en maken soms troep door alles vol te poederen. Die eindigen meestal ergens apart. Sommige blijken niet goed te kunnen delen. Ze schieten weg of vallen uit elkaar. Veel pillen zijn wit, rond en bijna niet van elkaar te onderscheiden. Maar er zijn er ook met interessante vormen of bedrukt met duidelijke letters, cijfers of figuren.

De meeste pillen starten oraal. Als ze daar slecht op aangepast zijn qua vorm, smaak of maat, kunnen ze op de maag liggen. Maar hoe een pil ook op pad gaat, pas daarna komt de vierde indruk: de therapeutische werking. Die

is meestal duidelijk en voorspelbaar, maar soms ook een beetje een mysterie. Soms werkt een bepaald product bij de ene persoon en bij de andere niet. Ook wij hebben effect op anderen: van opwekkend of rustgevend tot toxisch. Maar hoe we ons ook als pilletje voelen – een blinkende ‘speedy’ capsule, een voordelige smelttablet of een stoffige placebo – we kunnen pas ontdekken welke werking we op iemand hebben als we ons kunnen geven aan een ander (en de andere ons kan verteren).

Judith BOGDANOW

// Judith Bogdanow is nachtverpleegkundige bij De Luwte 1 in PVT Asster stad

portret

Marian Vandecasteele

50/50

Marian Vandecasteele (54) werkt al 36 jaar voor Sint Jan de Deo als opvoedster, maar solliciteerde 7 jaar geleden op een vacature als bewegingstherapeute op dezelfde werkplek. Sindsdien combineert ze beide jobs via twee 50/50 functies. "Ik ben altijd al een fan geweest van fietsen, wandelen, sporten en bewegen in het algemeen. Ik vond het werk als opvoedster erg leuk, maar had ook zin in een nieuwe uitdaging. Ondanks het feit dat ik op zich niet het juiste diploma had, kreeg ik omwille van mijn motivatie en ervaring in Sint Jan de Deo toch de kans om aan de job te beginnen. Daar ben ik tot op vandaag erg blij mee! Ik hou ervan om actief te zijn en cliënten te motiveren!"

“

Ik ben altijd een erg actief persoon geweest die houdt van sporten en bewegen

////////////////////